22 Σεπτεμβρίου 2014

Ostrov: Ανακαλύπτοντας το «Νησί»

/ Γενικά Θέματα

Μια ταινία φαινόμενο! Μια ταινία που θα άξιζε να δουν όλοι οι Ορθόδοξοι Χριστιανοί Έλληνες!

Υπόθεση

OstrovΚατά τη διάρκεια του δευτέρου παγκοσμίου πολέμου, ένας νεαρός Ρώσος ναύτης αναγκάζεται από τους Γερμανούς να πυροβολήσει τον αξιωματικό του, για να του χαρισθεί η ζωή. Στη συνέχεια, η ταινία μας μεταφέρει στο έτος 1976 σ' ένα μοναστήρι που βρίσκεται σε μια ερημική, παγωμένη, υγρή παραθαλάσσια περιοχή, όπου ο νεαρός ναύτης ως ρασοφόρος μοναχός Ανατόλιος τώρα, προσπαθεί να ξεπεράσει με την προσευχή της καρδιάς, το βαθύ τραύμα της ενοχής για το αμάρτημα του φόνου. Η σαλή, αινιγματική και πειραχτική ενίοτε συμπεριφορά του, οι παροιμιώδεις διενέξεις του με τον ηγούμενο και τους μοναχούς του μοναστηριού, η δακρύβρεχτη μετάνοια και η απαράμιλλη ταπείνωσή του, η ευρηματική του σκέψη και ο παράδοξος τρόπος θαυματουργίας του, συνθέτουν μία υπέροχη, ελκυστικότατη, και αλησμόνητη ανθρώπινη φιγούρα που γοητεύει τους πάντες.

Κριτική

Η ταινία αυτή σκάει σαν βόμβα μεγατόνων στον παγκόσμιο κινηματογράφο και αμφισβητεί την κουλτούρα και το πνεύμα της εποχής , τα σύγχρονα νεοεποχήτικα ρεύματα και τις αντίχριστες τάσεις που θέλουν να επιβληθούν ανά τον κόσμο, αφού πρώτα προξενήσουν πλύση εγκεφάλου και αποχαύνωση στην ανθρωπότητα.
Από τη γένεση του κινηματογράφου, δεν έχει βγει ταινία που να ανατρέπει τόσο ανοιχτά, τα ιδανικά – πρότυπα, με τα οποία θέλουν «κάποιοι» να γαλουχήσουν τον κόσμο. Επιτέλους, βγήκε μία ταινία όχι για να αποπροσανατολίσει, αλλά για να υποδείξει στον άνθρωπο το δρόμο που οδηγεί στη αιώνια μακαριότητα. Και αυτός είναι ο δρόμος της Ορθοδοξίας. Η εφαρμογή του Ευαγγελίου και όχι των ψευδοϋποκατάστατων της Αλήθειας, είναι αυτή που προβάλλει η ταινία και πετυχαίνει αναμφίβολα με τον ιδανικότερο τρόπο το στόχο της.

OstrovΟι θέσεις και απόψεις που απορρέουν απ’ την ταινία έρχονται σε απόλυτη σύμπνοια με αυτές της Ανατολικής Πατερικής Παράδοσης. Αναδεικνύουν με ακρίβεια και θεολογική συνέπεια, το πρότυπο ανθρώπου που διαμορφώνει η Ορθοδοξία. Έναν άνθρωπο γεμάτο από γνήσια και ακαταμάχητη αγάπη, βαθιά και ειλικρινή ταπείνωση, απόλυτη και υπερκόσμια ειρήνη.
Έτσι, λοιπόν η ταινία, έχοντας μία Θεοκεντρική και όχι προσωποκεντρική ή προσωπολατρευτική κατεύθυνση, εκπληρώνει το σκοπό που θα έπρεπε να έχει κάθε καλλιτεχνικό δημιούργημα• την αναγωγή του ανθρώπου στο Θεό. Έτσι ο θεατής , δεν είναι απίθανο να νιώθει -κατά τη διάρκεια της ταινίας- μία ψυχική ανάταση και

πνευματικά αισθήματα να πλημμυρίζουν το εσωτερικό του.
Ολοκληρώνοντας, θα ήθελα να προσθέσω άλλο ένα ενδιαφέρον στοιχείο στη θετική συγκομιδή της ταινίας. Πέραν της πνευματικής και ψυχωφέλιμης αξίας της, κέρδισε και τις εντυπώσεις των κριτικών και πλήθος βραβείων, όπως: στα Nika Awards (που διεξάγονται στη Μόσχα) 6 βραβεία, μεταξύ αυτών και το «καλύτερης ταινίας» και στο Fajr Film Festival κατέκτησε και πάλι το βραβείο «καλύτερης ταινίας».
Επίλογος
Η εποχή μας διψά λαίμαργα για αληθινά πρότυπα. Ο κόσμος έχει εξαντληθεί απ' την ανικανοποίητη πείνα του για ανθρώπους υποδείγματα που θα αποτελέσουν γι' αυτόν πηγή έμπνευσης. Μέχρι στιγμής τα «είδωλα» που μας σερβίρουν οι χολιγουντιανοί παραγωγοί, είναι ο Ironman, ο Batman, ο Hulk και όλο το Marvelo-σόι τους. Αυτοί είναι οι ήρωες που δημιούργησε η Δύση και καλλιεργήθηκαν και ρίζωσαν στις συνειδήσεις μας. Επιτέλους, με την ταινία "OSTROV" έχει τη δυνατότητα ο τηλεθεατής να δει και το μοντέλο ανθρώπου που προτείνει η Ορθοδοξία. Και παρόλο που προβάλλεται η δια Χριστόν σαλότητα – η οποία αποτελεί μία ακραία μορφή του ορθόδοξου ασκητισμού- ο ήρωας της ταινίας, Ανατόλιος, σου μεταγγίζει τη γνησιότητα και την αυθεντικότητα που ψάχνεις, αυτό το «κάτι» που αναζητάς και δύσκολα το βρίσκεις, αυτό το «κάτι» που μπορεί να ζεστάνει την παγωμένη καρδιά σου, να γεμίσει το αφόρητο κενό σου, να αποδεσμεύσει την ετεροκαθορισμένη «ελευθερία» σου, να φωτίσει την καρβουνόχρωμη ψυχή σου.
Πηγές:ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΦΟΙΤΗΤΙΚΗ ΔΡΑΣΗ- anemonpnoi-magdalini.blogspot.gr